**Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor**

►B ►C1 **RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1932/2006**

**af 21. december 2006**

**om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ◄**

(EUT L 405 af 30.12.2006, s. 23)

Berigtiget ved:

►C1 Berigtigelse, EUT L 29 af 3.2.2007, s. 10 (1932/2006)

▼B
▼C1

# RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1932/2006

**af 21. december 2006**

**om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2), litra b), nr. i),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Sammensætningen af listerne over tredjelande i bilag I og II til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 ([1]) bør være og bør forblive i overensstemmelse med kriterierne i betragtning 5 hertil. En række tredjelande bør overføres fra det ene bilag til det andet, specielt af hensyn til illegal indvandring og den offentlige orden.

(2) Bolivia bør overføres til bilag I til forordning (EF) nr. 539/2001. Datoen for indførelsen af visumpligt for bolivianske statsborgere bør give medlemsstaterne mulighed for at opsige deres bilaterale aftaler med Bolivia i tide og træffe alle de administrative og organisationsmæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at indføre den nævnte visumpligt.

(3) Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Christopher og Nevis og Seychellerne bør overføres til bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001.

Fritagelsen for visumpligt for statsborgere fra disse lande bør ikke træde i kraft, før der er indgået en bilateral visumfritagelsesaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og det pågældende land.

(4) De to bilag til forordning (EF) nr. 539/2001 bør være udtømmende. I hvert af bilagene til forordning (EF) nr. 539/2001 bør der derfor tilføjes en rubrik, der gør det muligt at fastsætte den visumordning, som medlemsstaterne skal anvende på en række kategorier af personer, der hidtil har været underlagt visumpligt i visse medlemsstater og fritaget fra visumpligt i andre. Der bør i bilag I til forordning (EF) nr. 539/2001 tilføjes forskellige kategorier af britiske statsborgere, som ikke er statsborgere i Det Forenede Kongerige i fællesskabsrettens forstand, og statsborgere med status som British Nationals (Overseas) tilføjes i bilag II hertil.

([1]) EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 851/2005 (EUT L 141 af 4.6.2005, s. 3).

▼C1

(5) Medlemsstaterne kan fastsætte undtagelser fra visumpligten for indehavere af visse andre pas end almindelige pas. Det er vigtigt at præcisere betegnelsen for disse særlige pas. Desuden er det nødvendigt i forordning (EF) nr. 539/2001 at henvise til de procedurer, der finder anvendelse, hvis disse undtagelser benyttes.

(6) Medlemsstaterne har mulighed for at fritage konventionsflygtninge, alle statsløse, det vil sige både dem, der falder ind under konventionen om statsløse personers retsstilling af 28. september 1954, og dem, der ikke gør, og skoleelever, der deltager i en skolerejse, når disse personkategorier har bopæl i et tredjeland i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, for visumpligt.

Disse tre personkategorier er alle fuldt ud fritaget for visumpligt, når de har bopæl i Schengen-området og indrejser eller genindrejser i dette område; der bør indføres en generel undtagelse for personer i disse kategorier, når de har bopæl i en medlemsstat, som endnu ikke er optaget i Schengen-området, for så vidt angår deres indrejse eller genindrejse i en anden medlemsstat, der er omfattet af Schengen-reglerne.

(7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen ([1]) gør det nødvendigt at indføre en ny fritagelse for visumpligt for indehavere af en tilladelse til mindre grænsetrafik.

(8) Ordningerne for mulighederne for undtagelser fra visumpligten bør fuldt ud afspejle de faktiske forhold. Visse medlemsstater fritager statsborgere fra tredjelande i bilag I til forordning (EF) nr. 539/2001, der er medlemmer af de væbnede styrker og rejser inden for rammerne af Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO) eller Partnerskab for Fred, for visumpligt. Af retssikkerhedsmæssige årsager bør der i nævnte forordning henvises til disse fritagelser, som er baseret på internationale forpligtelser, der ligger uden for fællesskabsrettens område.

(9) De successive ændringer i forordning (EF) nr. 539/2001 gør det nødvendigt at forbedre dens struktur og gøre den lettere at læse, og med henblik herpå bør der foretages en omarbejdning på et senere tidspunkt.

(10) For så vidt angår Island og Norge er denne forordning en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne ([2]), der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale ([3]).

([1]) Se side 3 i denne EUT.
([2]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.
([3]) EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26.

▼C1

(11) Det Forenede Kongerige og Irland er ikke bundet af forordning (EF) nr. 539/2001. De deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.

(12) For så vidt angår Schweiz er denne forordning en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne ([1]) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

I forordning (EF) nr. 539/2001 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 ændres som følger:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Med forbehold af de forpligtelser, som følger af den europæiske overenskomst om ophævelse af visumpligt for flygtninge, der blev undertegnet i Strasbourg den 20. april 1959, skal konventionsflygtninge og statsløse være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et tredjeland, der er opført på listen i bilag I til denne forordning.«

b) I stk. 2 indsættes følgende afsnit:

»Desuden er følgende fritaget for visumpligt:

— statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, som er indehavere af en tilladelse for lokal grænsetrafik, der er udstedt af medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen (*), når disse indehavere udøver deres ret inden for ordningen for lokal grænsetrafik

([1]) EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.

▼C1

— skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I, og som har bopæl i en medlemsstat, der anvender Rådets afgørelse 94/795/RIA af 30. november 1994 om en fælles aktion vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende rejselempelser for skoleelever fra tredjelande med bopæl i en medlemsstat (**), når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen

— konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har bopæl i en medlemsstat, og som er indehavere af et rejsedokument, der er udstedt af denne medlemsstat.

_____

(*) EUT L 405 af 30.12.2006, s. 1.
(**) EUT L 327 af 19.12.1994, s. 1.«

2) Artikel 3 i forordning (EF) nr. 539/2001 ophæves.

3) Artikel 4 ændres som følger:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) indehavere af diplomatpas, tjenestepas/officielle pas eller særlige pas i overensstemmelse med en af procedurerne i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 789/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med behandling af visumansøgninger (*).

_____

(*) EFT L 116 af 26.4.2001, s. 2. Ændret ved afgørelse 2004/927/EF (EUT L 396 af 31.12.2004, s. 45).«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. En medlemsstat kan fritage følgende for visumpligt:

a) skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I, og som har bopæl i et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, eller i Schweiz eller Liechtenstein, når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen

b) konventionsflygtninge og statsløse, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et af de tredjelande, der er opført på listen i bilag II

c) medlemmer af de væbnede styrker, der rejser inden for rammerne af NATO eller Partnerskab for Fred og er indehavere af de identitetskort og marchordrer, som er omhandlet i overenskomsten af 19. juni 1951 mellem deltagerne i Den Nordatlantiske Traktats Organisation vedrørende status for deres styrker.«

▼C1

4) Bilag I ændres som følger:

a) Del 1:

i) Bolivia indsættes

ii) Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Christopher og Nevis og Seychellerne udgår

iii) »Østtimor« ændres til »Timor-Leste«

iv) Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien og Montenegro) ændres til »Serbien« og »Montenegro«

v) denne ændring vedrører ikke den danske tekst.

b) Der indsættes følgende punkt:

»3. Britiske statsborgere, der ikke er statsborgere i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i fællesskabsrettens forstand:

British Overseas Territories Citizens, der ikke har ret til bopæl i Det Forenede Kongerige

British Overseas Citizens

British Subjects, der ikke har ret til bopæl i Det Forenede Kongerige

British Protected Persons«.

5) Bilag II ændres som følger:

a) Del I:

i) Bolivia udgår

ii) Følgende indsættes:

»Antigua og Barbuda(*)

Bahamas(*)

Barbados(*)

Mauritius(*)

Saint Christopher og Nevis(*)

Seychellerne(*)«

iii) Følgende fodnote indsættes:

»(*) Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Det Europæiske Fællesskab.«

iv) »Brunei« ændres til »Brunei Darussalam«.

b) Der indsættes følgende punkt:

»3. Britiske statsborgere, der ikke er statsborgere i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i fællesskabsrettens forstand:

British Nationals (Overseas)«.

▼C1

*Artikel 2*

Medlemsstaterne indfører visumpligt for bolivianske statsborgere fra den 1. april 2007.

Medlemsstaterne indfører visumfritagelsen for statsborgere fra Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Christopher og Nevis og Seychellerne fra ikrafttrædelsesdatoen for en visumfritagelsesaftale, som Fællesskabet har indgået med det pågældende tredjeland.

*Artikel 3*

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.